

„mert azért a névért indultak el.” /3 Jn 3:7/

Zsoltáros nap az Emmaus házban

Néhány tucatnyian indultunk el egyházközségünk missziós házába július 3-án szombaton a János evangéliumából vett ígét mottóként választva. Azért indultunk, hogy együtt imádkozzunk énekben, hangszeres zenében és szóban egyaránt. Egy délelőttöt töltöttünk Isten dicsőítésével, közben Mikesi Tibor kántor urunk a válogatott zsoltárokhoz hol komolyabb hol viccesebb tanítást is fűzött lelki épülésünkre.

Bobvos Gergely nagytiszteletű úr – kedves refis öregdiákunk – igei szolgálatának alapgondolata Jakab leveléből szólt: „Szenved-e valaki közöttetek? Imádkozzék! Öröme van-e valakinek? Énekeljen dicséretet.” Magyarázatában felidézte a börtönben lévő Pál és Szilász dicsőítő énekét, melynek nyomán hatalmas csoda történt azoknak az életében, akik csak halhatták őket. Az Úristent magasztaló zene ma is átformálja magát a szolgálót és a hallgatóit is, ha nem is mindig ilyen látványos a csoda. A zene Isten különleges adománya, aminek segítségével minden élethelyzetben felemelhetjük lelkünket hozzá.

„Önök kérték”-kel folytattuk programunkat rövid szünet után, és elénekeltük jónéhány jelenlévő kedvenc „nótáját” (= zsoltárát) hol a capella formában, hol hangszeres kísérettel. A zenés délelőtt nagyon finom ebéddel zárult a konviktus dolgozóinak szolgálatával.

Az Emmaus ház betöltötte most is eredeti célját, amiért épült: az erdő ölelésében találkozhattunk az igében, zsoltáréneklésben, hangszeres zenében és a testvéri közösségben az Úr Jézussal.

Hálás vagyok minden kedves testvérért – zenészért és zeneszeretőért -, aki velünk tartott.

Deliné Neuhauser Anikó